

Barcelona, al divan

- Les ordenances ja són estrictes, però és necessària una nova gestió de l'espai públic

JORDI SÀNCHEZ, periodista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 4.10.09

Barcelona segueix sent, segons l'opinió dels seus habitants, una bona ciutat per viure-hi. No hi ha cap indicatiu per pensar que la capital catalana sigui percebuda com un nou *Titanic*. Sense menysvalorar els que creuen que la ciutat ha empitjorat en els darrers dos anys, podem constatar l'optimisme d'aquells que creuen que la ciutat millorarà en els propers dos anys (6 de cada 10). Hi ha satisfacció continguda del present de la ciutat i confiança en el seu futur.

La seguretat ciutadana i la neteja són les dues qüestions que es continuen mostrant com el taló d'Aquil·les de la ciutat. No són temes nous, ben al contrari. Lamentablement, en aquestes dues qüestions l'opinió ciutadana coincideix amb un deteriorament objectiu de la realitat barcelonina. Aquesta mateixa setmana, el secretari de Seguretat Pública de la Generalitat, màxim responsable dels Mossos, reconeixia l'existència d'unes «xifres extremadament elevades de delictes» a la ciutat. Però si la inseguretat i la brutícia les podem identificar com a clàssics de les preocupacions ciutadanes a Barcelona, la novetat de l'enquesta d'EL PERIÓDICO és que fa emergir els problemes relacionats directament amb la convivència i particularment identificats amb l'incivisme. L'increment en el darrer any dels que creuen que aquest és el principal problema de Barcelona ha estat molt notable, especialment en la degradació de l'entorn urbà i les normes de conducta personals.

Inseguretat, brutícia, incivisme i problemes de convivència ens defineixen la gestió de l'espai públic a la ciutat com el moll de l'os dels mals de Barcelona. És evident que a Barcelona no estem trobant l'equilibri entre una ciutat que viu bolcada molt intensament en els seus carrers, places, parcs i jardins, i una ciutadania que vol continuar preservant certa qualitat de vida, ja sigui quan fa ús d'aquests espais (passejant, participant en festes, descansant en un parc) o bé quan és a casa seva i se sent incòmoda i molesta pel soroll que provoca en determinades zones de la ciutat l'ús intensiu de l'espai públic per altres persones.

Després de la polèmica de les darreres setmanes, la prostitució també preocupa, i força. De fet, és una qüestió que també ens parla de com es gestiona l'espai públic de la ciutat. Però és especialment interessant l'opinió gairebé unànime que el que cal és regular-la. La ciutadania demana a les institucions una resposta a aquesta problemàtica que aquestes no estan disposades, de moment, a donar.

Els principals problemes percebuts pels ciutadans en aquesta enquesta tenen a veure amb l'especialització que Barcelona sembla estar adquirint com a ciutat reclam, no només d'un turisme exterior, sinó també d'un model d'oci i gaudi, i fins a un cert punt de comerç i serveis. En un cert sentit les institucions de la ciutat han perdut el control de la imatge que Barcelona projecta. Hi ha incapacitat per orientar missatge i incentivar per un costat i limitar per un altre els usos dels espais públics de la ciutat. I això es percep i crea malestar.

Una part de la solució dels problemes que l'enquesta detecta passa per les ordenances municipals, però tal com els fets demostren no depèn

només d'això. Barcelona disposa d'unes ordenances prou estrictes en molts sentits per poder concloure que a part de garantir-ne el compliment cal fer alguna cosa més. Cal una nova gestió de l'espai públic, i de com es faci dependrà també la capacitat de les institucions de recuperar la imatge que Barcelona vol projectar.

Barcelona es debat entre una ciutat vitalment mediterrània i una altra que es vol racionalment continental. Per evitar el malestar que això provoca cal un pacte de ciutat, liderat per les institucions però amb implicació ciutadana. Hem de redefinir els potencials i els límits en l'ús dels espais públics. Sense oblidar que cal immediatament més eficàcia en temes com la neteja i la seguretat ciutadana.